

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tribunal Poenitentiae Sev Libri Dvo Prior De Poenitente Ut Reo Posterior De Confessario Ut Judice

Stoz, Matthäus

Anno M.DC.LXXXIX.

§. 3. Quomodo intelligenda Delegata Jurisdictio?

urn:nbn:de:hbz:466:1-37144

verbis Jurisdictionem sacramentalem; si-
ve implicite, committendo v.g. officium,
cui hæc Jurisdictio vel de jure, vel de
consuetudine annexa est. Imò etiam
subinde taciturnitas ipsa pro signo
delegationis habetur, concurrentibus
tamen duabus circumstantiis. I. est, ut
delegans sciat, alterum velle exercere
actum jurisdictionis quæ talem. II. est,
ut facile possit, si vellet, contradicere,
nullo metu vel verecundia prohibente:
si ergo tunc non contradicit, consentire
videtur juxta Reg. 45. in 6. Et hæc vocatur
Ratihabitio *de presenti*; in qua si
quandoque accidat, ut ille, qui putatur
in datis circumstantiis consentire, revera
non consentiat, nihil id obest valori Sacramenti;
quidquid dicat Laym. l. 5. tr. 6. cap. 10. n. 16.
quia Ecclesia in tali casu supplet defectum
Jurisdictionis in gratiam pœnitentium,
bona fide confitentium; ut universim de
omni Jurisdictione probabiliter existimata
tradit Bonac. disp. 5. q. 7. p. 4. §. 1. n. 13. & ipse
Laym. l. 1. tr. 4. cap. 22. n. 8. de quo *inf.*
n. 53. At verò existimatio de futuro
consensu, seu ratihabitione (quod scilicet
delegans, quando resciverit, postea futurus
sit contentus) non sufficit ad valorem
Sacramenti Pœnitentiæ; quia absoluto
Sacramentalis non valet, si fiat eo
tempore, quò absolvens adhuc caret
Jurisdictione; atqui absolvens sub
consensu seu ratihabitione futura alterius
caret tunc, cum absolvit, adhuc
jurisdictione; eam enim tantum
acquirat per delegantis consensum,
qui tunc nondum existit, sed postea
primùm extiturus est: multò minùs
potest Sacramentum Pœnitentiæ,
positâ debitâ materiâ, formâ &

intentione Ministri manere quoad suum
valorem vel nullitatem suspensum, & pen-
dere à futuro aliquo eventu, ut docetur in
tr. de Sacram. cum Sacramenta operentur
positis omnibus ad agendum requisitis
ut causæ necessariæ. vide *inf.* n. 85. Neque
dicas ratihabitionem retrotrahi, &
mandato comparari, Reg. 10. in 6, quia
hoc locum habet in iis tantum actibus,
quorum valor immediatè pendet à sola
voluntate ratificantis. Dian. p. 6. tr. 6.
Ref. 57. Dicastillo de Pœnit. disp. 10. n. 166.
Absolutio autem Sacramentalis pendet
etiam, & vel maximè à voluntate
Ministri absolventis. Vide Peckium in
cit. Reg. 10. n. 17. ubi ait, eam locum
quod non habere in actibus, qui pendere
non possunt; qui consensum pro
forma requirunt, vel id, quod à
consensu provenit; uti provenit etiam
Jurisdictio delegata à consensu &
voluntate delegantis.

§. III.

Quomodo intelligenda delegata Jurisdictio?

51. Delegatio Jurisdictionis
Sacramentalis, etsi sit in materia
favorabili, animarum salutis proficua,
& nemini noxia, debet tamen
intelligi cum certis limitationibus.
Itaque I. intelligi semper debet
intra limites potestatis, quam habet
delegans; quia nemo alteri dare
potest, quod ipse non habet. II. etsi
delegans utatur verbis generalibus
& nihil excipientibus, non tamen
semper censetur velle, totam suam
potestatem alteri conferre; quia in
generali concessione intelliguntur
excepta, quæ ob suam speciali-

cialitatem difficilius, & rariùs concedi solent juxta Reg. 81. in 6. & Clem. 5. de priviil. III. concessa generalifacultate absolvendi à casibus Pontifici reservatis, non comprehenduntur casus Bullæ Cænæ; quia horum est arctior reservatio. IV. concessa facultate absolvendi à casibus etiam Bullæ Cænæ, non censetur concessa facultas absolvendi ab hæresi; quia hujus est strictissima reservatio. Quamvis Coninch. disp. 14. d. 16. n. 245. doceat, interdum ex circumstantijs loci, pro quo talis facultas datur (ubi nimirum viget hæresis) posse aliud præsumi. V. si Pontifex concedat generaliter alicui potestatem etiam in casus sibi reservatos, docet Præpos. de pœnit. q. 9. d. 1. n. 7. Hurt. de Excom. disp. 15. diff. 3. n. 14. & alij, hoc ipso implicite concedi etiam in casus Episcopo reservatos; quia alioqui foret in potestate Episcoporum, sicut casus sibi reservare, ita & gratiam Pontificis pro suo arbitrio restringere. Sed hæc doctrina admitti hodie amplius non potest, quia inter propositiones ab Alex. VII. 1665. 2. Oct. prohibitas, est ista duodecima: *Mendicantes possunt absolvere à casibus Episcopis reservatis, non obtenta ad id Episcoporum facultate*, & tamen Mendicantibus concessa generaliter est facultas absolvendi ab omnibus casibus etiam Pontifici reservatis, ijs exceptis, qui in Bulla Cænæ continentur. Unde patet, quòd Pontifex velit ejusmodi concessionem suam intelligi cum hac limitatione: *nisi quem ex omnibus Episcopus aliquis sibi reservaverit vel reservet*. VI. concessa potestate absolvendi à peccatis conceditur hoc ipso potestas etiam absolvendi à censuris, tali peccato à jure

impositis, & non reservatis, juxta cap. 29. de sent. Excom. Quod cap. etsi tantum loquatur de Excommunicatione, meritò tamen sicut in foro externo, ita etiam in interno extenditur quoque ad censuram Suspensionis & Interdicti. Suarez de censur. Disp. 3. Sect. 4. contra Hurt. diff. 1. n. 5. id ideo negantem, quia absolutio à peccatis requirit etiam absolutionem ab Excommunicatione; non item à Suspensione vel Interdicto. Verùm prædicta extensio non fundatur in connexione unius absolutionis cum altera, sed in generali ratione censuræ, de qua cit. cap. 29. dicitur, quòd quando conditor canonis ejus absolutionem sibi specialiter non reservavit, eo ipso concessisse videtur facultatem alijs relaxandi. VII. concessa facultate absolvendi à censuris non censetur concedi facultas absolvendi à censuris, quæ sunt reservatæ; uti nec illæ, quæ sunt ab homine latæ, nisi que ligantur certæ personæ vel communitates sibi per sententiam judicalem, sive per præceptum particulare. Ratio prioris membri per se patet; posterioris verò est hæc; quia alioqui turbarentur tribunalia judicum, & tolleretur disciplina Ecclesiastica; eorum enim censuræ faciliè possent elidi, & cludi, recurrendo pro absolutione ad aliquem habentem generaliter potestatem in censuras.

§. IV.

Quæ, & quibus competat?

51. Jurisdictio Sacramentalis est delegata Sacerdotibus. I. expressè ab ipso jure in articulo mortis Trid. sess. 14. cap. 7. In eo ergo articulo omnes Sacerdotes, quo-

foz

1 mal
tentia
m
A